

Sygn. akt III C 1319/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, Wydział III Cywilny,

w składzie: Przewodniczący – SSR Magdalena Głogowska,

Protokolant: Paulina Kucharska,

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2015 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S.

przeciwko G. P.

o zapłatę,

I. zasądza od pozwanej G. P. na rzecz powódki (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. kwotę 6.631,91 zł (sześciu tysięcy sześciuset trzydziestu jeden złotych i dziewięćdziesięciu jeden groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 26 marca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej G. P. na rzecz powódki (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. kwotę 3.017 zł (trzech tysięcy siedemnastu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobrać od pozwanej G. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 387,51zł (trzystu osiemdziesięciu siedmiu złotych i pięćdziesięciu jeden groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt III C 1319/14

UZASADNIENIE

wyroku w postępowaniu zwykłym

W dniu 26 marca 2014 r. powódka S. Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej G. P. kwoty 7 790,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, a nadto – kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pozwanej przysługuje prawo własności lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ul. (...). Jak podano przedmiotowy lokal położony jest w nieruchomości, której współwłaścicielem jest powodowa spółdzielnia, która na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych zarządza tą nieruchomością. Jak wskazano dalej w uzasadnieniu pozwu, pozwana zalega z wnoszeniem opłat na pokrycie kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem należącego do niej lokalu mieszkalnego. Niniejszym pozwem powódka dochodzi od pozwanej za okres od czerwca 2012 r. do sierpnia 2013 r. kwoty 7 213,24 zł tytułem opłat za użytkowanie przedmiotowego lokalu oraz kwoty 576,97 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za okres dochodzony pozwem, co daje łącznie kwotę 7 790,21 zł. Powódka wskazała także, że niniejsze powództwo jest kolejnym z wielu jakie powódka zmuszona była wnieść przeciwko pozwanej, wobec niewywiązywania się przez nią z zobowiązań dotyczących pokrywania kosztów związanych z

eksploatacją i utrzymaniem lokalu mieszkalnego pozwanej oraz utrzymaniem nieruchomości wspólnych, o których mowa w art. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

W dniu 1 lipca 2014 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym uwzględniono w całości żądanie pozwu.

Pozwana w dniu 21 lipca 2014 r. złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości oraz wnosząc o przyznanie w całości kosztów procesu. G. P. w treści sprzeciwu od nakazu zapłaty wskazała, iż żądanie powódki pozbawione jest jakichkolwiek podstaw prawnych, gdyż nie jest i nigdy nie była członkiem (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z (...) w S.. Według pozwanej również cała należąca do niej nieruchomość nie znajduje się w zasobach powódki. Pozwana podała dalej, że nigdy nie podpisywała ze spółdzielnią żadnej umowy, w tym w szczególności umowy o zarządzanie jej nieruchomością, jak i nie zobowiązywała się do dokonywania żadnych płatności na rzecz powodowej spółdzielni. W ocenie pozwanej, statut powódki jak i ustawy dotyczące spółdzielni mieszkaniowych jej nie dotyczą. Pozwana wskazała także, że akt notarialny z dnia 29 listopada 2007 r. na podstawie którego ustanowiono odrębną własność lokalu położonego w S. przy ul. (...), którego własność przeniesiono następnie na pozwaną G. P., został sfalszowany.

Pismem procesowym z dnia 4 grudnia 2015 r. powódka cofnęła pozew oraz zrzekła się roszczenia co do kwoty 1 158,30 zł, wskazując iż kwota o którą ograniczyła powództwo stanowi różnicę między sumą miesięcznych zaliczek ustalonych przez powódkę na poczet prognozowanych kosztów centralnego ogrzewania mieszkania pozwanej w okresie grzewczym 2011/2012, a kosztami faktycznie poniesionymi z tego tytułu. Jak dalej podała strona powodowa, kwota ta została przez nią pierwotnie zaliczona na poczet najdawniej wymagalnych zobowiązań pozwanej, niedochodzonych niniejszym pozvem, jednak wobec zaliczenia przez biegłego sądowego tej należności na poczet należności dochodzonych w niniejszej sprawie, powódka dokonała przeksięgowania, zaliczając tę kwotę zgodnie z opinią biegłego sądowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia własności, zawartej w dniu 29 listopada 2007 r. w formie aktu notarialnego przed notariuszem J. S. (Repertorium A numer (...)) przez (...) Spółdzielnię Mieszkaniową z (...) w S. z G. P., ustanowiono odrębną własność lokalu mieszkalnego numer (...) mieszczącego się w budynku położonym w S. przy ul. (...), które to prawo przeniesiono następnie na pozwaną G. P., która oświadczyła, że przeniesienie to przyjmuje oraz że jest w posiadaniu przedmiotu umowy. Na podstawie powyższej umowy pozwana nabyła także udział we współwłasności budynku i urządzeń oraz we własności działki gruntu, na której posadowiony jest budynek wynoszącymi 42.659/1.000.000 części.

Dowód: wypis aktu notarialnego k. 11-14, informacja z ksiąg wieczystych k. 158-189, 276-276v.

Na podstawie uchwały Rady Nadzorczej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej numer (...) z dnia 14 marca 2011 r., w związku z uchylaniem się od wykonywania zobowiązań finansowych wobec spółdzielni, wykreślono pozwaną G. P. z rejestru członków powodowej spółdzielni.

Dowód: uchwała Rady Nadzorczej wraz z zawiadomieniem i dowodem doręczenia k. 205-208.

Powódka dokonała rozliczenia opłat z tytułu użytkowania przedmiotowego lokalu za okres od czerwca 2012 r. do sierpnia 2013 r. ustalając z tego tytułu zadłużenie pozwanej na kwotę 7 213,24 zł, wraz ze skapitalizowanymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie, wyliczonymi za okres dochodzony pozvem w kwocie 576,97 zł. Powyższe rozliczenie zostało dokonane przez powódkę w oparciu o postanowienia statutu powódki, jej regulaminu oraz uchwał zarządu strony powodowej.

Pozwana posiadała nadpłatę z tytułu rozliczenia kosztów centralnego ogrzewania za okres grzewczy 2011/2012. Wobec stwierdzenia powyższej nadpłaty, powódka pierwotnie zaliczyła tę kwotę na poczet najdawniej wymagalnego zobowiązania pozwanej tj. za okres od sierpnia 2010 r. do października 2010 r., które nie było objęte niniejszym

pozwem. W związku ze sporządzeniem przez biegłego sądowego opinii w niniejszej sprawie, w której biegły pomniejszył dochodzone pozwem zadłużenie pozwanej o kwotę nadpłaty za sezon grzewczy 2011/2012, powódka dokonała przeksięgowania powyższej kwoty, zaliczając ją ostatecznie na poczet zadłużenia dochodzonego w niniejszej sprawie.

Dowód: zestawienie należności k. 17, 19-23, 414-419, wyliczenie odsetek k. 18, statut k. 15-16, 209-212, 314-325, 366-367, uchwały zarządu spółdzielni z zawiadomieniami o zmianie wysokości opłat, kalkulacjami kosztów oraz dowodami odbioru i wysłania korespondencji, rozliczeniami kosztów, informacjami o zmienianych stawkach k. 24-32, 38-49v, regulamin k. 33-37, 190-204, opinia k. 222-224, 384-390, pismo (...) k. 143, pismo (...) k. 247-248, 251,339, deklaracja k. 252, protokoły, k. 265-266, decyzja (...), zawiadomienia o wysokości opłat k. 272.

Pismem z dnia 27 czerwca 2013 r. pozwana została wezwana przez powódkę do zapłaty kwoty 17 331,19 zł.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 31-32.

Przeciwko pozwanej, w sprawach o sygn. III C upr 475/11 i II Nc 1627/15 toczyły się również przed Sądem Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie postępowania o zapłatę z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, z tytułu opłat na pokrycie kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem lokalu położonego w S. przy ul. (...). W postępowaniach tych dochodzono od pozwanej należności za inne okresy niż w niniejszej sprawie. W postępowaniu III C upr 475/11 dochodzono od pozwanej opłat za okres od czerwca 2008 r. do lipca 2010 r., natomiast w postępowaniu II Nc 1627/15 dochodzono od pozwanej opłat za okres od września 2013 r. do lutego 2015 r.

Dowód: akta spraw Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie: III C upr 475/11 i III Nc 1627/15.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Podstawę roszczeń powódki stanowił przepis art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, zgodnie z którym właściciele lokali niebędący członkami spółdzielni są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem ich lokali, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych. Są oni również obowiązani uczestniczyć w wydatkach związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni, które są przeznaczone do wspólnego korzystania przez osoby zamieszkujące w określonych budynkach lub osiedlu. Obowiązki te wykonują przez uiszczanie opłat na takich samych zasadach, jak członkowie spółdzielni, z zastrzeżeniem art. 5.

Również § 90 ust. 4 statutu (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z (...) w S. stanowi, iż właściciele lokali niebędący członkami spółdzielni są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem ich lokali, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych. Są oni również obowiązani uczestniczyć w wydatkach związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni, które są przeznaczone do wspólnego korzystania przez osoby zamieszkujące w określonych budynkach lub osiedlu. Obowiązki te wykonują przez uiszczanie opłat na takich samych zasadach, jak członkowie spółdzielni.

Natomiast § 93 ust. 1 statutu stanowi, że opłaty, o których mowa w § 90 wnosi się co miesiąc z góry, do 15. dnia miesiąca.

Z kolei obowiązek świadczenia przez pozwaną na fundusz remontowy wynika z art. 6 ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, zgodnie z którym spółdzielnia tworzy fundusz na remonty zasobów mieszkaniowych. Odpisy na ten fundusz obciążają koszty gospodarki zasobami mieszkaniowymi. Obowiązek świadczenia na fundusz dotyczy członków spółdzielni, właścicieli lokali niebędących członkami spółdzielni oraz osób niebędących członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali.

Na podstawie cytowanych wyżej przepisów oraz postanowień statutu powódka domagała się od pozwanej zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, częściowo cofniętej wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w cofniętym zakresie.

Pozwana zakwestionowała powództwo zarówno co do zasady jak i co do wysokości, dlatego kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy było ustalenie w jaki sposób rozkładał się w niniejszym postępowaniu ciężar dowodu. Zgodnie bowiem z art. 6 kodeksu cywilnego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Obowiązkiem powódki w niniejszym postępowaniu było wykazanie spoczywania na pozwanej obowiązku zapłaty na jej rzecz kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem jej lokalu jak i nieruchomości wspólnej oraz wykazanie tego roszczenia co do wysokości.

Sam obowiązek uiszczania przez właścicieli lokali niebędących członkami spółdzielni kosztów eksploatacyjnych za przysługujące im lokale wynika wprost z art. 4 ust 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz dodatkowo z § 90 ust 4 statutu powódki. Z kolei obowiązek świadczenia przez pozwaną na fundusz remontowy wynika z art. 6 ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Należało zatem przyjąć, że powódka wykazała co do zasady obowiązek pozwanej uiszczania kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem lokalu położonego w S. ul. (...).

Wobec zakwestionowania przez pozwaną prawidłowości wyliczenia przedmiotowych opłat, powódka miała obowiązek wykazać swoje roszczenie także co do wysokości. Powódka przedłożyła wyciągi ze swojego statutu, regulamin zasad rozliczania kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi oraz ustalenia opłat za używanie lokali w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej oraz uchwały zarządu spółdzielni z zawiadomieniami o zmianie wysokości obowiązujących opłat i kalkulacjami kosztów. Dodatkowo w piśmie procesowym z dnia 7 października 2014 r. wniosła o powołanie biegłego sądowego z zakresu rachunkowości na okoliczność prawidłowego ustalenia przez powódkę obciążeń i wyliczeń opłat na pokrycie kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na lokal pozwanej oraz eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni, obowiązujących w okresie objętym pozwem. W sporządzonej opinii z dnia 14 maja 2015 r. biegły sądowy M. S. wskazał, że łączna wartość zobowiązania pozwanej wynosi 6 979,70 zł, na którą składają się kwota 6 054,94 zł tytułem należności głównej, kwota 41,85 zł tytułem odsetek za zwłokę we wpłacie oraz kwota 882,91 zł tytułem odsetek od kwot należnych do dnia złożenia pozwu. Biegły, w stosunku do kwoty dochodzonej pozwem pomniejszył należność główną o kwotę 1 158,30 zł, z uwagi na powstałą u pozwanej nadpłatę z tytułu rozliczenia kosztów centralnego ogrzewania za sezon grzewczy 2011/2012. Sąd dał wiarę sporządzonej przez biegłego opinii, uznając ją za dowód bezstronny i należycie uzasadniony, przy czym wiedza specjalna biegłego nie mogła budzić i nie budziła wątpliwości. Mając na uwadze, iż po otrzymaniu odpisu opinii biegłego powódka cofnęła pozew oraz zrzekła się roszczenia co do kwoty 1 158,30 zł, co skutkowało umorzeniem postępowania w tej części, należało uznać roszczenie (...) Spółdzielni Mieszkaniowej za wykazane także co do wysokości.

Dowody złożone w niniejszym postępowaniu przez stronę pozwaną zostały wprawdzie zaliczone przez sąd w poczet materiału dowodowego, ale wśród przedłożonych dokumentów brak było dowodu, z którego wynikałoby, iż pozwana uiszczala przedmiotowe opłaty za sporny okres, w wysokości żądanej przez powódkę, a to na pozwanej spoczywa obowiązek wykazania faktu niweczącego (faktu dokonania zapłaty).

Odnosząc się do podniesionych przez pozwaną zarzutów, należało w pierwszej kolejności wskazać, iż obowiązek uiszczania na rzecz spółdzielni opłat związanych z eksploatacją i utrzymaniem jej lokalu oraz nieruchomości wspólnej, jak i świadczenia na fundusz remontowy wynika z art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, i obciąża pozwaną, mimo iż nie jest ona członkiem powodowej spółdzielni. Zgodnie z art. 87 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są m.in. ustawy, w związku z czym również i powódka obowiązana jest się do nich stosować. Dodatkowo

wskazać należy, iż obowiązek uiszczania na rzecz spółdzielni opłat związanych z eksploatacją i utrzymaniem jej lokalu oraz nieruchomości wspólnej wynika również z § 90 ust. 4 statutu powódki.

Pozwana twierdziła również, iż nigdy nie podpisywała ze spółdzielnią żadnej umowy, w tym w szczególności umowy o zarządzanie jej nieruchomością. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych zarząd nieruchomością wspólnymi stanowiącymi współwłasność spółdzielni jest wykonywany przez spółdzielnię jako zarząd powierzony, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, choćby właściciele lokali nie byli członkami spółdzielni. Spółdzielnia mieszkaniowa na podstawie ustawy sprawuje zatem zarząd również co do tych nieruchomości, których właściciele nie są jej członkami. Dodatkowo wskazać należy, iż w § 7 aktu notarialnego z dnia 29 listopada 2007 r. pozwana G. P. wraz z powódką złożyli oświadczenie, że zarząd nieruchomością wspólną wykonywany jest przez (...) Spółdzielnię Mieszkaniową jako zarząd powierzony na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, a ponadto nabywca zapewnia, że zna treść przepisów dotyczących sprawowania zarządu i wynikające z nich prawa i obowiązki właścicieli lokali. Pozwana miała zatem świadomość, iż zarząd jej nieruchomością został z mocy ustawy powierzony powodowej spółdzielni. Podnieść również należy, że pozwana, mimo iż wskazywała na fakt sfalszowania aktu notarialnego z dnia 29 listopada 2007 r., nigdy nie przedstawiła żadnych dowodów na tę okoliczność, a w przedmiotowym lokalu na co dzień zamieszkuje i z niego korzysta.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Mając na uwadze to, że świadczenia z tytułu opłat eksploatacyjnych nie były regulowane, pozwana popadła w opóźnienie w ich spełnieniu. W takiej sytuacji, zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c. ponosi odpowiedzialność z tytułu odsetek za opóźnienie. Z kolei, w świetle art. 482 § 1 kc, od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa. Zgodnie z § 93 ust 1 statutu powodowej Spółdzielni opłaty eksploatacyjne wnosi się co miesiąc, z góry do 15. dnia miesiąca. Powódka dokonała kapitalizacji odsetek ustawowych od przysługujących jej od pozwanej należności za okres od czerwca 2012 r. do sierpnia 2013 r., co dało łącznie kwotę 576,97 zł.

Mając na uwadze powyższe, należało zasądzić od pozwanej na rzecz powódki całą dochodzoną kwotę, wynoszącą 6 631,91 zł (jest to kwota niższa niż wyliczona przez biegłego po odliczeniu nadpłaty za CO), wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu (26 marca 2014 r.) do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

W treści pozwu pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Zgodnie z regułami obowiązującymi w postępowaniu cywilnym, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 k.p.c.). Stosownie do treści art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Mimo, iż powódka cofnęła częściowo pozew co do kwoty 1 158,30 zł, sąd za stronę przegrywającą sprawę uznał w całości stronę pozwaną. Powyższe związane jest z faktem, iż kwota, o którą ograniczono powództwo stanowi różnicę między sumą miesięcznych zaliczek ustalonych przez powódkę na poczet prognozowanych kosztów centralnego ogrzewania mieszkania pozwanej w okresie grzewczym 2011/2012, a kosztami faktycznie poniesionymi z tego tytułu. Kwota ta została przez powódkę pierwotnie zaliczona na poczet najdawniej wymagalnych zobowiązań pozwanej, niedochodzonych niniejszym pozvem, jednak wobec zaliczenia przez biegłego sądowego tej należności na poczet należności dochodzonych w niniejszej sprawie, powódka, mając na względzie ekonomię procesową, dokonała przeksięgowania, zaliczając tę kwotę zgodnie z opinią biegłego sądowego. W ocenie Sądu, strona powodowa nie może ponosić negatywnych konsekwencji w związku z zaksięgowaniem nadpłaty przysługującej pozwanej na poczet należności najwcześniej wymagalnych. Dokonany przez pozwaną sposób zaliczenia tej nadpłaty był bowiem zgodny z art. 451 § 3 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym w braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie

zalicza się przed wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych – na poczet najdawniej wymagalnego.

Koszty postępowania poniesione przez powódkę, stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu określonej w art. 98 § 1 k.p.c., obciążają zatem pozwaną jako przegrywającą proces.

W świetle art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony, zaś przepis ten z mocy art. 99 k.p.c. stosuje się do kosztów procesu poniesionych przez strony reprezentowane – tak jak w niniejszej sprawie – przez radcę prawnego. Przepis art. 98 § 1 k.p.c. kreuje zasadę kosztów niezbędnych i celowych, zobowiązującą stronę przegrywającą do zwrotu przeciwnikowi procesowemu tych poniesionych faktycznie kosztów procesu, jakie były niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Podstawę prawną, w oparciu o którą określono wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego stronę pozwaną stanowiły uregulowania zawarte w § 2 ust. 2 i § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Pierwszy z ww. przepisów przewiduje, że podstawę zasądzenia opłaty za czynności radców prawnych z tytułu zastępstwa prawnego stanowią stawki minimalne, o których mowa w rozdziałach 3 - 4. Natomiast drugi z wymienionych przepisów stanowi, iż stawką minimalną przy wartości przedmiotu sprawy w graniach od 5 001,00 zł do 10 000,00 złotych jest kwota 1 200,00 złotych. Taką też wysokość kosztów zastępstwa procesowego uwzględniono przy rozstrzygnięciu o kosztach postępowania, gdyż wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie, a także rodzaj sprawy, stopień jej zawłości i niezbędny nakład pracy pełnomocnika powódki nie uzasadniały przyznania wyższego wynagrodzenia. Jednocześnie należało zasądzić kwotę 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu, kwotę 300 zł tytułem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu oraz kwotę 1500 zł tytułem pobranej od powódki zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Z tych względów zasądzono od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3 017,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzeczono w pkt II sentencji niniejszego wyroku.

O nieuiszczonych kosztach sądowych (wydatkach na opinię biegłego) sąd orzekł odpowiednio do zasad określających zwrot kosztów procesu, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Nieuiszczone wydatki stanowiła część wynagrodzenia biegłego w wysokości 387,51 złotych, nieznajdująca pokrycia w uiszczonej zaliczce i wypłacona biegłemu z sum budżetowych. Kwotę tę nakazano pobrać od przegrywającej pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, o czym orzeczono w pkt III sentencji.

Sygn. akt III C 1319/14

ZARZĄDZENIE

1. odnotować zwrot akt z uzasadnieniem,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem o apelacji doręczyć pozwanej,
3. przedłożyć Przewodniczącej Wydziału z wpływem i (...).

23.02.2016 r. M. G.